Abstrakt

Tato práce pojednává o vztahu mezi životní spokojeností a profesí psychoterapeuta. Probírá důležité osobnostní a situační aspekty, které hrají roli v životní spokojenosti psychoterapeuta. Snaží se vytyčit specifické charakteristiky profese psychoterapeuta, které mohou mít vliv na jeho životní spokojenost. Přibližuje vztah mezi pracovní a životní spokojeností, syndrom vyhoření, strategie pracovní pohody, pocit kontroly, konflikt mezi rodinou a prací, pracovní podmínky a osobní výkonnost. Vyzdvihuje koncept uvědomění jako fenomén, který má zásadní roli v prožívání psychoterapeuta a může pozitivně ovlivnit jeho životní spokojenost. Jako druhý specifický faktor hrající důležitou roli ve vztahu psychoterapeuta k životní spokojenosti se práce soustřeďuje na fenomén vděku. Vytyčuje pojetí vděku v dosavadní literatuře a napojuje vděk na osobní výkonnost. Skrze pozitivní intervence „Tři dobré věci“ a „Návštěva vděčnosti“ práce zkoumá, jestli pozitivní zaměření uvědomění a kultivace vděku může psychoterapeutům zlepšit životní spokojenost.